

[...] Próbuąc odwrócić uwagę od słabości państwa, oficjalna propaganda utrzymuje, że obce siły zagrażają integralności Rosji, jak również jej tradycyjnej moralności i wartościom. Do rzekomego naruszania rosyjskiej „suwerenności kulturowej”, podsycania niestabilności politycznej państwa oraz kwestionowania jego integralności terytorialnej coraz częściej ma być wykorzystywana technologia informacyjna. Autorzy dokumentu oskarżają rządy zachodnie o manipulowanie społeczno-gospodarczymi problemami Rosji w celu podzielenia jej społeczeństwa i rozbicia wewnętrznej jedności państwa. Zaostrzeniu wewnętrznych problemów kraju ma służyć również eskalacja presji militarnej wokół jego granic.

Utrzymujące się wśród władz rosyjskich obawy przed dezintegracją państwa są oparte na dwóch głównych precedensach historycznych – upadku imperium carskiego podczas I wojny światowej (1914–1918) i rozpadzie imperium radzieckiego w latach 1990–1991. Paradoksalnie, regularnie podnosząc kwestię niebezpieczeństwa upadku państwa, mając na uwadze podtrzymanie reżimu Putina i zdyskredytowanie opozycji politycznej, władze rosyjskie same angażują się w wypełnienie tej wizji. Ciągłe skupianie uwagi na możliwości fragmentacji państwa ujawnia głęboko zakorzeniony lęk przed kolejnym jego upadkiem oraz przyczynia się do kwestionowania prawowitości i trwałości obecnej Federacji Rosyjskiej [...]